

סדם ועל עמרה גפריית ואש. מדוע שרף אותם? משום שכנפי ראה לא נשבו באותה שעה. והסוד של כנפי הראה, זה שנאמר (תהלים סח) כנפי יונה נחפה בכסף. ואלו הם רפאל וצדקיא. ועליהם נאמר (תהלים קד) עשה מלאכיו רוחות, לנשב תמיד לפני המלך (הלב).

רעיא מהימנא

אמר הרועה הנאמן, המנורה הקדושה, כל מה שאמרת - נכון, אבל המח הוא מים, והלב הוא אש, ושניהם הם רחמים ודין. זה פסא רחמים, וזה פסא דין. והקדוש ברוך הוא מלך, עומד מפסא דין, שהוא הלב, ויושב על פסא רחמים, שהוא המח.

וכאשר החובות מתרבים על האברים ועל העורקים של הלב, שהוא פסא של דין, נאמר בלב, (אסתר ז) והמלך קם בחמתו ממשתה היין, שהוא יינה של תורה. ובזמן שכנפי ראה נושבות על הלב, נאמר (אסתר ז) וחמת המלך שככה. שעל שתי כנפי ראה נאמר, (שמות כה) והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה בכנפיהם על הכפרת, זו הכפרת של הלב.

ובמה חמת המלך שככה? בגלל (שואשמע את קול כנפיהם) (במדבר ז) וישמע את הקול - זה קול התורה, קול של קריאת שמע. וידבר אליו - בתפלות הפה, שעליו נאמר (תהלים נא) אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך.

ואותה הרוח שנושבת בכנפי הראה, היא מוציאה קול בקנה, שהוא קנה חכמה קנה בינה. ונאמר בה, (יחזקאל ז) פה אמר ה' מארבע רוחות באי הרוח. שהן ארבע אותיות יהו"ה, וזוהי רוח שדופקת בכל עורקי הלב, שנאמר בהם (יחזקאל א) אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו.

אמר המנורה הקדושה, ודאי רועה נאמן, מדרגה שלך היא, שבה נאמר וחמת המלך שככה.

לון. בגין דכנפי ריאה לא נשבו בההיא שעתא. וסתרא דכנפי ריאה, דא (תהלים סח) כנפי יונה נחפה בכסף. ואינון רפאל, וצדקיא. ועליהו אתמר, (תהלים קד) עשה מלאכיו רוחות, לנשבא תדיר קמי מלכא (ס"א לבא).

רעיא מהימנא

אמר רעיא מהימנא, בוצינא קדישא, כל מה דאמרת שפיר, אבל מוחא איהו מים, לב איהו אש, ותרוניהו איהו רחמי ודינא, דא כסא רחמי, ודא כסא דינא. וקודשא בריך הוא מלך, עומד מפסא דין, דאיהו לב. ויושב על פסא רחמים, דאיהו מוחא.

וכד חובין מתרבין על אברים, ועל ערקין דלבא, דאיהו כרסויי דדינא. אתמר בלבא, (אסתר ז) והמלך קם בחמתו ממשתה היין, דאיהו יינא דאורייתא. ובזמנא דכנפי ריאה נשבין על לבא, (אסתר ז) וחמת המלך שככה. דתרין כנפי ריאה, (שמות כה) והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת, דא כפורתא דלבא.

ובמאי וחמת המלך שככה. בגין (דואשמע את קול כנפיהם כמדבר ז) וישמע את הקול, דא קול תורה, קול דקריאת שמע. וידבר אליו, בצלותא דפומא, דאיהו (תהלים נא) אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך.

וההוא רוחא דנשיב בכנפי ריאה, איהו אפיק קלא בקנה, דאיהו קנה חכמה קנה בינה. ואתמר בה, (יחזקאל ז) פה אמר ה' מארבע רוחות באי הרוח. דאינון ארבע אתנון יהו"ה, והאי איהו רוח דדפיק בכל ערקין דלבא, דאתמר בהון, (יחזקאל א) אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו.

אמר בוצינא קדישא, ודאי רעיא מהימנא, דרגא דילך

שהוא קנה חכמה קנה בינה. ונאמר בה, (יחזקאל ז) פה אמר ה' מארבע רוחות באי הרוח. שהן ארבע אותיות יהו"ה, וזוהי רוח שדופקת בכל עורקי הלב, שנאמר בהם (יחזקאל א) אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו.

אמר המנורה הקדושה, ודאי רועה נאמן, מדרגה שלך היא, שבה נאמר וחמת המלך שככה.

(תהלים קמד) אֲשֶׁרֵי הָעַם שֶׁכָּכָהּ,
בְּגִימָטְרִיא מִשָּׁה. אָמַר לוֹ, בְּרוּךְ
אַתָּה הַמְּאֹר הַקְּדוֹשׁ, נֵר שְׂדוּלֶק
לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמְּלָכָה. נֵר ה' - הִיא
נִשְׁמָה שְׁלֵף.

אָמַר לוֹ, הֲרֵי אֲמַרְתָּ מַח וְלֹב
וְכַנְפֵי רֵאָה, שְׁתִּי כְלִיּוֹת מֵהוּ?
אָמַר הַרְעָה הַנְּאֻמָּן, הֲרֵי בְּאֲרָנוּ
בְּכַנְפֵי רֵאָה אֶת הַפְּסוּק עֲשֵׂה
מְלֻאכְיוֹ רוּחוֹת. וְהַכְּלִיּוֹת -
מִשְׁרָתֵנו אֵשׁ לוֹהֵט. וְהֵן שְׁתֵּי כַנְפֵי
רֵאָה וְשְׁתֵּי כְלִיּוֹת, כְּנָגֵד אַרְבַּע
חִיּוֹת שֶׁל הַכֶּסֶף. הַכֶּסֶף הוּא הַלֵּב
בְּאֻמְצָע.

וְכֵן הַמַּח יֵשׁ לוֹ אַרְבַּע חִיּוֹת,
שֶׁהוּא כֶּסֶף שֶׁל רַחֲמִים. וּמֵהוּ?
רֵאָה שְׁמִיעָה רֵיחַ דְּבוּר. רֵאָה -
אַרְיָה. שְׁמִיעָה - שׁוּר. רֵיחַ - נִשְׁר.
וְאַרְבַּע פָּנִים וְאַרְבַּע כַּנְפִים לְכָל
אֶחָד. דְּבוּר - הוּא אָדָם. אַחוּז
לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, זְרוּעוֹת, שְׁבָהֵן
נֹאמַר וְיִדְנֵנו פְּרוּשׁוֹת כְּנִשְׁרֵי
שָׁמַיִם. גּוֹף - אַרְיָה, וְשׁוֹקִים,
עֲלִיָּהֵן נֹאמַר (יחזקאל א) וְכַף רִגְלֵיהֶם
כְּכַף רִגְלֵ עֵגֶל. וְעַל הַגּוֹף נֹאמַר
(בראשית א) מְרַכְּבַת הַמִּשְׁנָה. מִשְׁנָה
כְּתוּב, לְשׁוֹן הַמִּשְׁנָה. וּבַחֲבוּר
קְדָמוֹן. (ע"כ רעיא מדהימנא).

זוהר

מַחֲוּר, פֶּתַח הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה
וְאָמַר, (קהלת ד) וְאַרְאָה אֶת כָּל
הָעֲשָׂקִים [שְׁנַעְשׂוּן] אֲשֶׁר נַעֲשִׂים
תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וְהִנֵּה דְמַעַת
הָעֲשָׂקִים. מִי אֵלּוּ הָעֲשׂוּקִים?
אֵלּוּ תֵינּוּקוֹת שֶׁהֵם בַּחֵיק אֲמוֹתֶם,
שְׁמִסְתַּלְקִים מִהָעוֹלָם עַל יְדֵי
מְלֻאֲךָ הַמּוֹת. וְכִי מְלֻאֲךָ הַמּוֹת
הוֹרֵג אוֹתָם שֶׁהוּא עוֹשֶׂק? אֵלּא
חֲזוּר וְאָמַר, וּמִיֵּד עֲשָׂקִיהֶם כַּח
וְאֵין לָהֶם מְנַחֵם. מִי הוּא אוֹתוֹ
כַּח? זֶהוּ שְׁנַאֲמַר (בראשית א) יְהִי

מֵאֲרֵת בְּרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם. וְזֶהוּ מֵאֲרֵת חֲסֵר וְאִי, וְזוֹ לִילִית, שֶׁהִיא מְמַנָּה עַל אוֹתוֹ הָעוֹשֶׂק.
וְהִיא נִקְרָאת טַחֲוּל, וְהִיא הוֹלֶכֶת וּמַצְחֶקֶת בַּתֵּינּוּקוֹת, וְאַחַר כֵּן עוֹשֶׂה בָּהֶם רְגֵז וְדַמְעוֹת, לְבַכּוֹת

אִיהִי, דְּבִיָּה וְחֲמַת הַמֶּלֶךְ שְׁכָכָה. (תהלים קמד) אֲשֶׁרֵי הָעַם
שֶׁכָּכָה, בְּגִימָטְרִיא מִשָּׁה. אָמַר לִיהָ, בְּרִיךְ אַנְתָּ בּוֹצִינָא
קְדִישָׁא, בּוֹצִינָא דְדָלִיק קָמֵי מְלָכָא וּמְטְרוֹנִיתָא. נֵר יְיָ,
אִיהִי נִשְׁמָה דִּילָךְ.

אָמַר לִיהָ, הִיא אֲמַרְתָּ מוֹחָא וְלָכָא וְכַנְפֵי רֵיָּאָה, תְּרֵי
כוּלְיֵין מֵאֵי נִיהוּ. אָמַר רַעֲיָא מְהִימְנָא, הִיא אוֹקִימְנָא
בְּכַנְפֵי רֵיָּאָה, עוֹשֶׂה מְלֻאכְיוֹ רוּחוֹת, כּוּלְיֵין מִשְׁרָתֵנו אֵשׁ
לוֹהֵט. וְאֵינוֹן תְּרִין כַּנְפֵי רֵיָּאָה, וְתִרִין כּוּלְיֵין, לְקַבֵּל אַרְבַּע
חִיּוֹן דְּכַרְסֵיָּא. כְּרִסֵּיָּא, אִיהוּ לָכָא בְּאֻמְצָעִיתָא.

וְכֵן מוֹחָא, אֵית לִיהָ אַרְבַּע חִיּוֹן, דְּאִיהוּ כְּרִסֵּיָּא דְרַחֲמֵי.
וּמֵאֵי נִיהוּ. רֵאָהֵי שְׁמִיעָה רֵיחָא דְבוּר. רֵאָהֵי: אַרְיָה.
שְׁמִיעָה: שׁוּר. רֵיחָא: נִשְׁרָא. וְאַרְבַּע אֲנָפִין וְאַרְבַּע כַּנְפִין
לְכָל חַד. דְּבוּר: אָדָם אִיהוּ. אֶחָד עֵילָא וְתַתָּא, דְרוּעִין
דְּבַהוֹן וְיִדְנֵנו פְּרוּשׁוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם. גּוֹף אַרְיָה, וְשׁוֹקִים,
(יחזקאל א) וְכַף רִגְלֵיהֶם כְּכַף רִגְלֵ עֵגֶל. וְעַל גּוֹפָא אֲתַמַּר,
(בראשית מא) מְרַכְּבַת הַמִּשְׁנָה. מִשְׁנָה כְּתִיב, לִישְׁנָא
דְמַתְנִיתִין. וּבַחֲבוּרָא קְדָמָאָה. (ע"כ רעיא מדהימנא).

זוהר:

מַחֲוּר, פֶּתַח בּוֹצִינָא קְדִישָׁא וְאָמַר, (קהלת ד)
וְאַרְאָה אֶת כָּל הָעֲשָׂקִים שְׁנַעְשׂוּ תַּחַת
הַשָּׁמֶשׁ וְהִנֵּה דְמַעַת הָעֲשָׂקִים. מֵאֵן אֵינוֹן
עֲשׂוּקִים. אֵלּוּן יְנוּקִין דְּאֵינוֹן בְּתוֹקְפָא
דְּאִמְהוֹן. דְּסַלְקִין מְעַלְמָא, עַל יְדֵי מְלֻאֲךָ
הַמּוֹת. וְכִי מְלֻאֲךָ הַמּוֹת קָטִיל לוֹן, דְּאִיהוּ
עוֹשֶׂק. אֵלּא הֲדַר וְאָמַר, וּמִיֵּד עֲשָׂקִיהֶם כַּח
וְאֵין לָהֶם מְנַחֵם. מֵאֵן הֵהוּא כַּח. דָּא הוּא
דְּכְתִיב, (בראשית א) יְהִי מֵאֲרֵת בְּרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם. וְדָא
הוּא מֵאֲרֵת חֲסֵר וְאוּ, וְדָא לִילִית, דְּאִיהִי מְמַנָּא
דְּהֵהוּא עוֹשֶׂק.

וְאִיהוּ אֶקְרִי טַחֲוּל, וְאִיהִי אֲזֵלְתָּ וְחִיּוּכָא בְּיַנּוּקֵי,

מֵאֲרֵת בְּרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם. וְזֶהוּ מֵאֲרֵת חֲסֵר וְאִי, וְזוֹ לִילִית, שֶׁהִיא מְמַנָּה עַל אוֹתוֹ הָעוֹשֶׂק.
וְהִיא נִקְרָאת טַחֲוּל, וְהִיא הוֹלֶכֶת וּמַצְחֶקֶת בַּתֵּינּוּקוֹת, וְאַחַר כֵּן עוֹשֶׂה בָּהֶם רְגֵז וְדַמְעוֹת, לְבַכּוֹת